

มูลนิธิฉือจี้ได้หันกับการบริการด้วยหัวใจความเป็นมนุษย์

Tzu Chi Foundation and Humanized Services

อำนวยการ ชาญรัตน์ศรีสกุล วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนีสุราษฎร์ธานี Email: amnouy.tan@gmail.com

ในช่วงเวลากว่า 20 ปีที่ผ่านมา คนไทยจำนวนมากเดินทางไปยังไต้หวัน ด้วยความตั้งใจในการศึกษา เรียนรู้องค์การการกุศลที่มีชื่อเสียงแห่งหนึ่งซึ่งเติบโตและแผ่ขยายความช่วยเหลือไปยังประเทศต่างๆ ทั่วโลก ภายหลังจากการเข้าศึกษาได้ก่อให้เกิดการปรับเปลี่ยนทัศนคติต่อเพื่อนมนุษย์ และพฤติกรรมในการดำเนินชีวิต ตลอดจนการนำข้อคิดที่ได้จากศึกษาเรียนรู้มูลนิธิฉือจี้ ไปเผยแพร่ให้ผู้อื่นได้รับรู้และปฏิบัติตาม สิ่งเหล่านี้ล้วนเป็นผลลัพธ์ทางบวกที่เกิดขึ้นจากการศึกษาดูงานทั้งสิ้น

ไต้หวัน (Taiwan)

ไต้หวันหรือชื่อทางการว่า “สาธารณรัฐจีน” เป็นรัฐในทวีปเอเชียตะวันออก ประกอบด้วยเกาะใหญ่ 5 แห่ง คือ จีนหมิน ไต้หวัน, เผิงหู, หม่าจู่, และอู๋ชิว กับทั้งเกาะเล็กๆ อีกจำนวนหนึ่ง รวมกันเรียกว่า "พื้นที่ไต้หวัน โดยมีอาณาเขตด้านตะวันตกติดกับจีนแผ่นดินใหญ่ ด้านตะวันออกและเหนือติดกับญี่ปุ่น และด้านใต้ติดกับฟิลิปปินส์

เกาะไต้หวันนั้นเดิมเป็นที่อยู่ของชนพื้นเมือง จนกระทั่งชาวจีนและสเปนเดินทางเข้ามาในยุคสำรวจ เมื่อพุทธศตวรรษที่ 22 และมาตั้งบ้านเรือนกลายเป็นนิคมใหญ่โต ต่อมาในปี พ.ศ. 2205 ราชวงศ์หมิงในแผ่นดินใหญ่ถูกราชวงศ์ชิงแทนที่ เจิ้ง เจิงกง ขุนศึกหมิง รวมกำลังหนีมาถึงเกาะไต้หวัน และเข้ารุกไล่ฝรั่งออกไปได้อย่างราบคาบ เขาจึงตั้งราชอาณาจักรตงหนิง ขึ้นบนเกาะ แต่ในปีพ.ศ. 2226 ราชวงศ์ชิงปราบปรามอาณาจักรตงหนิงและเข้าครอบครองไต้หวันเป็นผลสำเร็จ ไต้หวันจึงกลายเป็นมณฑลหนึ่งของจีน หลังสงครามโลกครั้งที่สอง ประมาณปี พ.ศ. 2488 มีการเปลี่ยนแปลงการปกครองในจีน พรรคก๊กมินตั๋งเสียที่ให้แก่พรรคคอมมิวนิสต์จีน จึงหนีมายังเกาะไต้หวันและสถาปนาสาธารณรัฐจีนขึ้นบนเกาะไต้หวันแยกต่างหาก แต่จีนยังคงถือว่า ไต้หวันเป็นมณฑลหนึ่งของตน และไต้หวันเองก็ยังมีได้รับการยอมรับจากนานาชาติว่าเป็นประเทศเอกราชมาจนบัดนี้

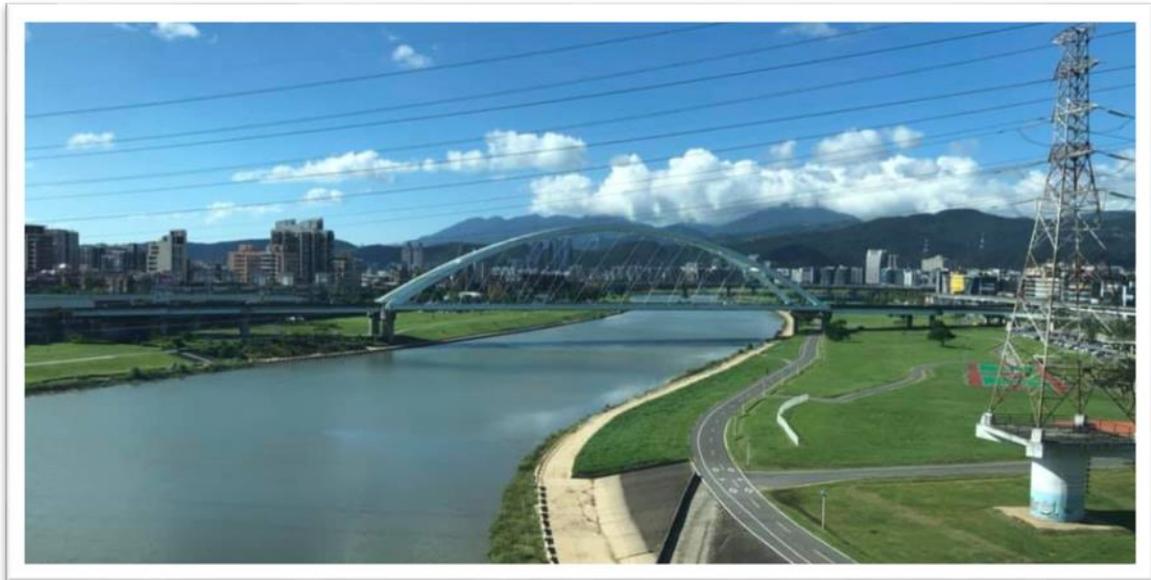
ภายหลังที่พรรคก๊กมินตั๋ง ได้สถาปนาสาธารณรัฐจีน ที่เกาะไต้หวัน สังคมและเศรษฐกิจไต้หวันเป็นแบบเกษตรกรรม แต่เนื่องจากพื้นที่ส่วนใหญ่เป็นภูเขาการผลิตสินค้าทางการเกษตรจึงต้องมีการใช้เทคโนโลยีเข้ามาช่วยในการผลิตเพื่อให้ได้ผลผลิตที่มากพอ นอกจากดินในประเทศไต้หวันเป็นดินภูเขาไฟ มีแร่ธาตุสมบูรณ์ทำให้ผลผลิตทางการเกษตรที่ดี ไต้หวันจึงเป็นผู้นำในการส่งออกเมล็ดพันธุ์พืช และสินค้าทางการเกษตรที่มีราคาสูง อย่างไรก็ตามพื้นที่ที่ใช้ในการเพาะปลูกได้มีน้อย การพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศจึงได้มีการปรับเปลี่ยนจากการเกษตร เป็นอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์ ซึ่งเป็นสินค้าที่ใช้วัตถุดิบน้อย แต่มีมูลค่าทางการค้าสูง ทำให้ไต้หวันกลายเป็นประเทศอุตสาหกรรมใหม่ในระยะเวลาอันสั้น โดยในปี พ.ศ. 2520 ไต้หวันก็ได้ชื่อว่า "4 เสือเอเชีย" (Four Asian Tigers) ซึ่งประกอบไปด้วยฮ่องกง สิงคโปร์ เกาหลีใต้ และไต้หวัน (Hong Kong, Singapore, South Korea, Taiwan) โดย ขณะนั้นประเทศไทยตั้งความหวังไว้ว่าจะสามารถกลายเป็นเสือตัวที่ห้าแห่งเอเชียตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ซึ่งเริ่มต้นตั้งแต่ปี พ.ศ. 2504 จนเป็นที่มาของเพลง “ผู้ใหญ่สี่”

ในช่วงปี พ.ศ. 2520 ถึงปี พ.ศ. 2530 การเมืองการปกครองสาธารณรัฐจีน (ไต้หวัน) ได้เจริญรุ่งเรืองจนเป็นประชาธิปไตย ในช่วงต้นของพุทธศตวรรษที่ 26 เศรษฐกิจไต้หวันงอกงามอย่างรวดเร็ว ไต้หวันจึงกลายเป็นประเทศพัฒนาแล้ว ทั้งได้ชื่อว่าเป็นหนึ่งในสี่เสือแห่งเอเชีย มีอุตสาหกรรมล้ำหน้า และมีเศรษฐกิจใหญ่โตเป็นอันดับที่ 19 ของโลก

การเดินทางไปไต้หวันนั้นคนไทยจะไปเยือนไต้หวันมักใช้หนังสือเดินทาง (Passport) ฉบับสีแดงซึ่งเป็นหนังสือเดินทางส่วนบุคคล ไม่นิยมใช้หนังสือเดินทาง (Passport) ฉบับสีน้ำเงิน ซึ่งหมายถึงการเป็นเจ้าหน้าที่ของ

รัฐเพื่อหลีกเลี่ยงปัญหาทางการเมืองเนื่องจากไต้หวัน ยังไม่ได้รับการรับรองจากประชาคมโลกว่าเป็นประเทศแม้ การปกครองของไต้หวันจะแยกออกจากจีนอย่างชัดเจนแล้วก็ตาม

การเดินทางจากประเทศไทยไปไต้หวันนิยมนั่งเครื่องบินไปลงที่สนามบินเถาหยวน (Taouan) ซึ่งเป็น เมืองใหญ่ใกล้กรุงไทเป (Taipei) ใช้เวลาเดินทางประมาณ 4 ชั่วโมง แต่เวลาที่ไต้หวันจะเร็วกว่าไทยประมาณ 1 ชั่วโมง สนามบินเถาหยวนตั้งอยู่ทางตอนเหนือของเกาะไต้หวัน เกาะซึ่งมีลักษณะคล้ายหัวมันเทศ เราจึงสามารถ มองเห็นชายฝั่งเป็นทางยาว และทุกพื้นที่ของไต้หวันจะมีความเขียวสด เต็มไปด้วยต้นไม้ ไต้หวันจึงเป็นประเทศที่ เจริญด้วยอุตสาหกรรม แต่ครอบคลุมไปด้วยเกษตรกรรมและพืชพรรณ

สวนสาธารณะบริเวณหัวสะพานในกรุงไทเป

การเดินทางจากสนามบินเถาหยวนเข้าสู่กรุงไทเปสามารถเดินทางโดยรถไฟความเร็วสูง หรือเดินทาง โดยรถยนต์ผ่านถนนซูเปอร์ไฮเวย์ (Super Highway) ราคาที่ดินในไต้หวันนั้นราคาสูงมาก โดยเฉพาะในย่านธุรกิจ อาคารส่วนใหญ่สร้างสูงหลายชั้น แม้สภาพอากาศในไต้หวันจะเอาแน่นอนไม่ได้ คือการเปลี่ยนแปลงจากสภาพ แสงแดดจ้า เป็นฝนตก จะเปลี่ยนไปอย่างรวดเร็ว แต่พื้นที่โดยรอบก็มีต้นไม้เล็กใหญ่ปะปนกันไปทั่ว เส้นทาง รถยนต์จากสนามบินเถาหยวนเพื่อเข้าสู่กรุงไทเปต้องผ่านสะพานยกระดับหลายครั้ง แต่ทุกครั้งที่ผ่านสะพานจะ พบเห็นสวนสาธารณะอยู่โดยทั่วไป เนื่องจากรัฐบาลไต้หวันมีความคิดว่าการสร้างสวนสาธารณะ เป็นปัจจัย ส่งเสริมสุขภาพ ทำให้คนมีสถานที่ออกกำลังกาย และพักผ่อน ทั้งยังเป็นปอดให้กับเมือง ประชาชนทั่วไปจึงนิยม ออกกำลังกาย ทั้งที่สวัสดิการในด้านการรักษาพยาบาลของไต้หวันจะดีมาก เพราะรัฐบาลสามารถดูแลสวัสดิการ เหล่านี้จากการจัดเก็บภาษีรายได้ รัฐบาลออกแบบให้ประชาชนเป็นผู้ตรวจสอบรายได้ของร้านค้า เพราะการค้า ขยายแม้แต่อาหารตามสั่ง ก็ต้องออกใบเสร็จรับเงินให้ลูกค้า และลูกค้าก็ยินดีที่จะรอรับละเก็บใบเสร็จเหล่านั้นไว้ เพราะทำใบเสร็จจะมีรหัสตัวเลข ซึ่งรัฐบาลนำไปออกรางวัลซึ่งมีมูลค่าสูง จึงนับเป็นกลยุทธ์ที่ได้ผลอย่างมาก ประการหนึ่ง บนถนนทั่วไปจะไม่พบตำรวจจราจร เพราะการใช้กำลังคนในการดูแลการจราจรนั้นมีค่าใช้จ่ายสูง และไม่คุ้มค่า การดูแลเมืองของไต้หวันจึงฝากไว้กับกล้องวงจรปิด (CCTV) ซึ่งจะพบได้ทุกหนทุกแห่ง มีทั้งกล้องที่ ติดตั้งแสดงให้เห็นอย่างชัดเจน และแบบที่ซ่อนไม่ให้เห็นแก่เห็นได้ง่าย พลเมืองไต้หวันจึงไม่ค่อยมีใครยอมทำผิด รวมทั้งการทำผิดกฎจราจรอันจะนำมาซึ่งอุบัติเหตุและการเจ็บป่วย การลักขโมยในไต้หวันแทบจะเป็นศูนย์ ดังนั้น รัฐบาลจึงมีค่าใช้จ่ายด้านความปลอดภัยลดลง สามารถนำเงินไปพัฒนาประเทศได้มากขึ้น

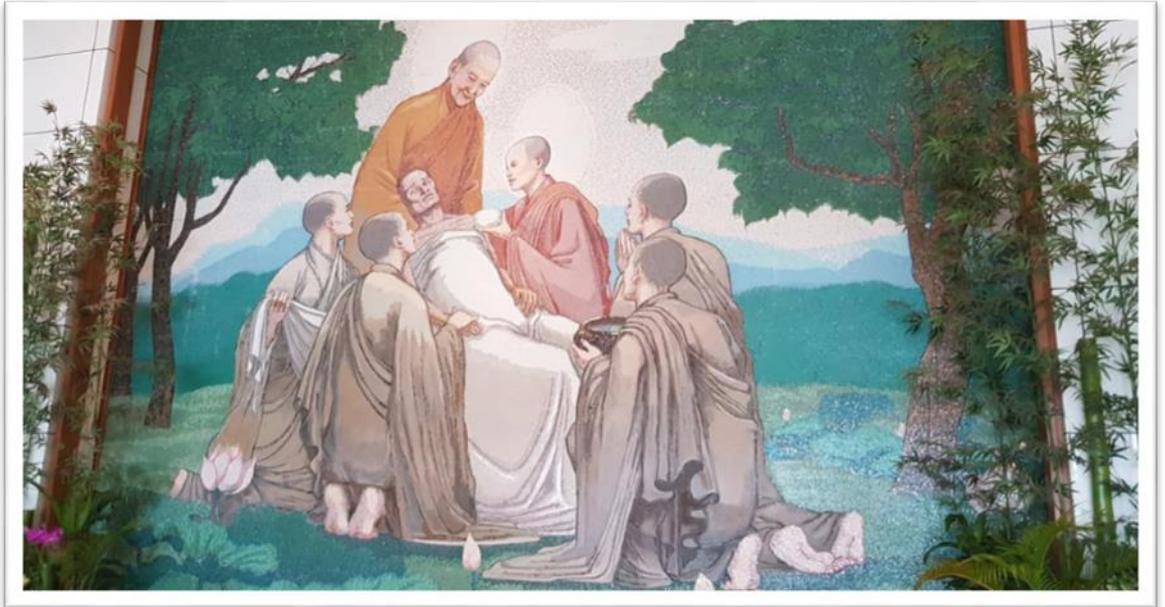
ราคาสินค้าในไต้หวันมีราคาแพงกว่าที่ประเทศไทยประมาณสองถึงสามเท่า โดยวัดจากนมขวด พาสเจอร์ไรส์ ขนาด 830 ซีซี มีราคา 100 ดอลลาร์ไต้หวัน (TWD) ซึ่งค่าเงิน 1 ดอลลาร์ไต้หวัน จะมีค่าประมาณ

1 บาท สำหรับรถยนต์ในไต้หวันมีทั้งจากประเทศจีน เกาหลี และญี่ปุ่น แม้รถยนต์จะมีราคาถูกและราคาน้ำมันเชื้อเพลิงก็ใกล้เคียงกับประเทศไทย แต่เพราะการจราจรที่หนาแน่นในตัวเมือง จึงทำให้มีการใช้รถมอเตอร์ไซด์อยู่เยอะมาก การเลือกที่พักผ่อนในเมืองจึงเป็นทางเลือกที่การเดินทางแบบหมู่คณะเลือกใช้ เพราะที่พักจะมีราคาถูกกว่า ส่วนการเดินทางนิยมใช้รถบัสโดยสารแบบหมู่คณะจึงไม่เป็นปัญหา โดยเลือกเดินทางหลังเวลาเริ่มงานของคนไต้หวันเพื่อลดปัญหาการจราจรติดขัด

มูลนิธิฉือจี้ (Tzu Chi)

แม้พรรคก๊กมินตั๋งจะเข้ามาสถาปนาสาธารณรัฐจีนที่เกาะไต้หวันนับแต่ปี พ.ศ. 2492 แต่บ้านเมืองก็ยังมี ความล้าหลังอยู่มาก ประชาชนยังมีรายได้น้อย และฐานะยากจน ไม่ได้รับการศึกษาที่ดี และเมื่อมีการเจ็บป่วยก็ไม่สามารถเข้าถึงแหล่งบริการสุขภาพได้ ดังนั้น ในปี พ.ศ. 2509 ท่านธรรมมาจารย์ เจิ้งเอี้ยน ได้อาศัยจิตวิญญาน “ยับยั้งชั่งใจ อุดสาเห มธยัสถ์ ฟันฝ่าอุปสรรค” เพื่อก่อตั้งมูลนิธิฉือจี้ขึ้น ณ เมืองฮวาเหลียน ในยุคแรกลูกศิษย์ซึ่งเป็นภิกษุณี 6 รูป ช่วยกันเฝ้าบรณะรักษาเด็กเพิ่มวันละหนึ่งคู่ และแม่บ้าน 30 คน ต่างช่วยกันออมเงินลงในกระบอกไม้ไผ่ออมบุญ วันละ 50 สตางค์ เพื่อดำเนินงานการกุศลของฉือจี้ ตลอดระยะเวลา 50 ปีที่ผ่านมา ภารกิจของฉือจี้ได้ขยายเป็น การกุศล การรักษาพยาบาล การศึกษาและวัฒนธรรมอันดีงามของมนุษย์ จากดินแดนอันห่างไกลอย่างเมืองฮวาเหลียน ขยายไปยังห้าทวีปทั่วโลก ปัจจุบันมูลนิธิฉือจี้มีสำนักงานและจุดติดต่อรวมทั้งสิ้น 52 ประเทศ โดยให้การช่วยเหลือผู้คนทั่วโลกไปแล้ว 92 ประเทศ ชาวฉือจี้ใส่ใจที่เปี่ยมด้วยความรักต่อสรรพสัตว์ ด้วยหัวใจแห่งเมตตา กรุณา และการลงมือปฏิบัติด้วยการเสียสละโดยไม่หวังผลตอบแทน เพื่อดูแลและปกป้องโยนผู้ที่กำลังตกทุกข์ได้ยากด้วยความจริงใจ

พลเมืองไต้หวัน ไม่ได้มีบรรพบุรุษจากคนจีนทั้งหมดหากแต่ผสมปะปนกันหลายเชื้อชาติ เพราะเคยเป็นเมืองศูนย์กลางการค้ามาก่อน คณะผู้ศึกษาดูงานได้รับการดูแลจากมิสเตอร์อู๋ ชายชาวจีนซึ่งเป็นจิตอาสา เป็นคนใจดี ใจเย็น บุคลิกดี มีอัธยาศัย คล่องแคล่ว ฉลาด เดิมทีก่อนมาเป็นจิตอาสาให้มูลนิธิฉือจี้ มิสเตอร์อู๋เคยทำงานเป็นผู้บริหารระดับสูงของบริษัทอเมริกา จึงสามารถใช้ภาษาอังกฤษได้คล่องแคล่ว การทำงานในบริษัทอเมริกามีความเคร่งครัดในกฎระเบียบมาก มิสเตอร์อู๋เป็นผู้บริหารระดับสูงจึงต้องเข้มงวดกับพนักงานทุกคน พนักงานทำงานเพราะมีความต้องการเงินเดือนสูง ๆ ทุกคนทำงานด้วยความเคร่งเครียด ซึ่งเป็นบรรยากาศของการทำงานที่ทำให้สุขภาพของพนักงานแต่ละคนย่ำแย่ลง เมื่อมิสเตอร์อู๋เกษียณอายุงาน และบุตรสาวก็มีงานทำสามารถดูแลตัวเองได้แล้ว มิสเตอร์อู๋จึงได้ชักชวนภรรยาหาหนทางผ่อนคลายกับชีวิต โดยในช่วงแรกได้เข้าฝึกสมาธิด้วยการนั่งสมาธิให้เกิดความเมตตา กรุณา แต่ความเมตตา กรุณา ที่เกิดขึ้นหากไม่มีการปฏิบัติย่อมไม่เกิดผลที่เด่นชัด มิสเตอร์อู๋จึงได้เข้าร่วมเป็นจิตอาสาของมูลนิธิฉือจี้ แนวคิดการทำงานของจิตอาสาของมูลนิธิฉือจี้ คือผู้นำความเมตตากรุณาไปสู่การปฏิบัติ การทำงานนั้นทำด้วยใจจึงมีความสุข และมีรอยยิ้มปะปนออกมาอย่างเป็นธรรมชาติ การต้อนรับแขกผู้มาเยือนของมูลนิธิฉือจี้จึงเป็นไปอย่างเรียบง่าย อบอุ่น และเป็นกันเอง แม้จะเป็นคนต่างชาติต่างภาษา และชาวฉือจี้มีภาษาที่เป็นสากลในการสื่อสาร คือภาษามือ และรอยยิ้ม ซึ่งเมื่อนึกย้อนถึงสังคมไทย เรามีวัฒนธรรมด้านภาษากาย คือ “ยิ้มสยาม” บอกถึงเป็นมิตรต่อกันมาช้านาน เป็นไปอย่างเรียบง่าย และประทับใจ การแสดงต้อนรับเป็นการรีวิวด้วยภาษามือประกอบเพลง แต่มีซับภาษาไทย (Thai Sub) ให้อ่านประกอบ

ภาพแสดงการสงเคราะห์ผู้ป่วยของท่านธรรมอาจารย์เจิ้งเอี้ยนกับศิษย์

กำเนิดฉือจี้

เมื่อปี พ.ศ. 2506 ท่านธรรมอาจารย์เจิ้งเอี้ยน ในวัยอายุ ๒๖ ปี ได้รับความทุกข์ใจจากการสูญเสียบิดาบุญธรรมอันเป็นที่รัก จึงตัดสินใจออกบวชเป็นภิกษุณี เดินตามปณิธานในพุทธองค์ ถือหลักการ ๓ ประการ ปลุภพซีกินเอง “วันไหนไม่ทำงาน วันนั้นไม่ต้องกิน” โดย “ไม่รับบิณฑบาต ไม่รับบริจาคใดใด” ใช้เวลายามค่ำคืนศึกษาพระสัทธรรม และมุ่งที่จะช่วยเหลือสัตว์โลกให้พ้นทุกข์ตามแนวทางพุทธแบบมนุษยนิยม จนมีความเข้าใจลึกซึ้งในหลักพุทธธรรม

วันหนึ่งในช่วงต้นปี พ.ศ. 2509 มีแม่ชีคาทอลิกจากโรงเรียนมัธยมไห่ซิง สามท่านได้เดินทางมาพบท่านธรรมอาจารย์เจิ้งเอี้ยน ณ วัดผู้หมิง เพื่อพูดคุยแลกเปลี่ยนถึงศาสนา เป้าหมายและหลักธรรมคำสอนของศาสนาของตนเองนับถือ ก่อนที่แม่ชีคาทอลิกจะเดินทางกลับ จึงได้กล่าวขึ้นว่า “ในที่สุดวันนี้ก็ได้เข้าใจแล้วว่า ความเมตตาของพระพุทธองค์นั้น ครอบคลุมไปถึงทุกสรรพชีวิตบนโลก ซึ่งถือเป็นสิ่งที่ยิ่งใหญ่มาก ทว่าความรักของพระเจ้า แม้จะจำกัดอยู่แค่หมู่มวลมนุษยชาติ แต่พวกเราได้สร้างโบสถ์ สร้างโรงพยาบาลรวมถึงดูแลสถานสงเคราะห์คนชรา ได้ทำประโยชน์เพื่อสังคมนานัปการ แล้วพุทธศาสนาเล่า ได้อุทิศสิ่งใดเพื่อสังคมอย่างเป็นรูปธรรมบ้าง” ท่านธรรมอาจารย์ฟังแล้วรู้สึกอึ้งอึ้ง ไม่รู้จะตอบประการใด นั้นเพราะพุทธศาสนิกชนส่วนมาก มักจะปิดทองหลังพระ ต่างคนต่างทำบุญ เมื่อทำบุญก็ไม่ประสงค์ออกนาม จึงไม่มีใครรวบรวมความรักอันยิ่งใหญ่ ให้เป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกัน ท่านธรรมอาจารย์เจิ้งเอี้ยนจึงตัดสินใจทุ่มเทแรงกายแรงใจ จัดตั้งองค์กรการกุศล “มูลนิธิพุทธฉือจี้ไต้หวัน” ขึ้น ณ วัดผู้หมิง หมู่บ้านเจียหมิน โดยเริ่มต้นจากการสงเคราะห์ช่วยเหลือผู้ยากไร้ โดยท่านธรรมอาจารย์นำเหล่าลูกศิษย์ปฏิบัติธรรมดำเนินชีวิตด้วยการพึ่งพาตนเอง ยึดกฎที่ว่า “วันใดไม่ทำงาน วันนั้นไม่ขอฉันอาหาร” แต่ละคนทำงานเย็บรองเท้าเด็กเพิ่มขึ้นวันละ 1 คู่ เพื่อขายเป็นทุนให้กับมูลนิธิ ราชการองเท้าเด็กที่ทำได้ขายคู่ละ 4 บาท ดำเนินกิจกรรมด้วยความรักตามหลักพรหมวิหาร 4 คือ เมตตา กรุณา มุทิตา อุเบกขา แต่เพิ่มเติมด้วยการลงมือปฏิบัติ (Action)

ผู้รับการสงเคราะห์รายแรกของมูลนิธิฉือจี้ ด้วยเงินทุนก้อนแรก 720 บาท เป็นหญิงชราวัย ๘๖ ปี อพยพมาจากจีนแผ่นดินใหญ่ ต้องใช้ชีวิตบั้นปลายอยู่ตัวคนเดียว ไม่มีลูกหลานดูแล มูลนิธิฉือจี้ได้เข้าไปช่วยเหลือทั้งอาหาร เสื้อผ้า และการดูแลรักษาโรค จนมีชีวิตดีขึ้น และเมื่อผู้รับสงเคราะห์จากไป มูลนิธิก็จัดการศพตามประเพณีให้เป็นที่เรียบร้อย

ผู้รับการสงเคราะห์รายที่สอง สร้างจุดเปลี่ยนในแนวทางการสงเคราะห์ขึ้นมาก เธอเป็นหญิงสูงอายุ ตามองไม่เห็นจากโรคต้อกระจกเพราะไม่ได้รับการรักษาเนื่องจากความยากจน ทางมูลนิธิจึงให้ความช่วยเหลือค่าผ่าตัดราว ๕ พันบาท ผลการผ่าตัดไม่ได้ทำให้การมองเห็นดีขึ้น แต่มูลนิธิตกลงจะให้ความช่วยเหลือต่อไป โดยบริจาคข้าวสารและเงินราว ๑,๒๐๐ บาท เป็นค่ารักษาพยาบาลเป็นประจำ จนเธอและครอบครัวสามารถช่วยเหลือตนเองได้บ้างแล้ว มูลนิธิจึงถอนการช่วยเหลือออกมา แต่หลังจากนั้นเธอกลับฆ่าตัวตาย เหตุเพราะสามีของเธอซื้อกะหล่ำปลีมา 3 หัว หวังว่าจะกินได้ 3 วัน แต่เธอเข้าใจผิดจึงต้มกะหล่ำปลี 3 หัว กินกันในวันเดียว สามีจึงต่อว่าทำให้เธอเสียใจฆ่าตัวตาย เหตุนี้ท่านธรรมจารย์เจิ้งเอี้ยน จึงได้เข้าใจว่าการสงเคราะห์ผู้ยากไร้ นอกจากจะใช้ความเมตตา และกรุณาแล้ว ยังต้องใช้ปัญญาด้วย จึงตั้งกฎการช่วยเหลือ ว่าต้องเป็นขั้น เป็นตอน แม้การช่วยเหลือจะสิ้นสุดแล้ว แต่อาสาสมัครยังจะต้องไปเยี่ยมผู้รับสงเคราะห์อีกอย่างน้อยเดือนละ 1 ครั้ง

เมื่อมูลนิธิเริ่มให้การช่วยเหลือผู้ยากไร้ จึงได้พบว่า มีผู้ที่ต้องการรับความช่วยเหลือจำนวนมาก และมากขึ้นเรื่อย ทั้ง ความเป็นอยู่และการเจ็บป่วย การทำงานเพียงขายรองเท้าเด็กนั้นไม่เพียงพอต่อทุนที่จะใช้สงเคราะห์ จึงได้ขอให้อาสาสมัครที่เป็นแม่บ้านได้แบ่งเงินค่ากับข้าวในแต่ละวัน หยอดใส่กระบอกไม้ไผ่ วันละ 50 สตางค์ การสงเคราะห์ของมูลนิธิฉือจี้ขยายออกไปเรื่อย ๆ พร้อมกับการจัดหาทุนเพิ่ม โดยความเมตตาที่มูลนิธิมีต่อสรรพสัตว์ ท่านธรรมจารย์เจิ้งเอี้ยน เห็นว่าการขยายของเมืองทำให้มีขยะเพิ่มขึ้น และเพิ่มขึ้นทุก ๆ วัน วิธีการหนึ่งคือเปลี่ยนขยะนั้นให้เป็นประโยชน์ อาสาสมัครในการคัดแยกขยะจึงเริ่มขึ้น การคัดแยกขยะจึงเริ่มขึ้น กลุ่มผู้สูงอายุที่เข้ามาเป็นอาสาสมัครซึ่งไม่สามารถทำงานหนักได้ เข้ามารวบรวมขยะ คัดแยกขยะโดยละเอียด การช่วยเหลือ 2 เรื่องที่จำเป็นมาก คือ เรื่องความเจ็บป่วย กับเรื่องการศึกษา โรงพยาบาลจึงเป็นความหวังที่มูลนิธิฉือจี้ จะต้องตั้งขึ้น ด้วยการบริจาค การแปลงขยะให้เป็นเงิน จากบรรดาจิตอาสาชาวฉือจี้ โรงพยาบาล 6 แห่ง ทั่วไต้หวันจึงถูกสร้างขึ้น การช่วยเหลือต้องไม่จำกัดเชื้อชาติ และศาสนา การขยายสาขาของฉือจี้ไปในประเทศต่าง ๆ จึงเกิดขึ้น พร้อมกับการช่วยเหลือ ยิ่งช่วยมาก จิตอาสาที่ยิ่งมาก ชาวฉือจี้มีการกำหนดระดับของสมาชิกไว้เป็นอย่างดี เพราะเมื่อเกิดเหตุ จะสามารถปฏิบัติการได้ทันที สมาชิกจะทราบว่าจะต้องรับคำสั่งจากใคร ใครมีหน้าที่อะไร ทำให้การช่วยเหลือของชาวฉือจี้รวดเร็วทันต่อเหตุการณ์ การสร้างโรงเรียน และมหาวิทยาลัยเป็นสิ่งสำคัญ มหาวิทยาลัยฉือจี้ มีการผลิตพยาบาลที่ยึดหลักการดูแลผู้ป่วยด้วยหัวใจความเป็นมนุษย์ โรงเรียนฉือจี้ในประเทศไทยก็ถูกจัดตั้งขึ้นที่เชียงใหม่ ใช้การเรียนการสอนเป็นภาษาจีน ไทย อังกฤษ ผู้ที่เรียนด้วยความเป็นระเบียบ และมีจิตเมตตาเป็นหลัก สามารถรับทุนศึกษาต่อในประเทศไต้หวันได้อีกด้วย ...

ในตอนกลางปี พ.ศ. 2561 ประเทศไทยมีเหตุการณ์เป็นชาวดังไปทั่วโลกด้วยภารกิจ ช่วย 13 ชีวิต ทีมฟุตบอลหมูป่าติดถ้ำหลวงจากการที่เข้าไปเที่ยวชมถ้ำแล้วเกิดน้ำป่าท่วมปิดทางเข้าออกถ้ำ จนกระทั่งได้รับความช่วยเหลือจากประเทศต่างทั่วโลก รวมทั้งนักดำน้ำจากประเทศลาว หลังภารกิจช่วยเหลือทีมฟุตบอล 13 หมูป่า เกิดเหตุการณ์เขื่อนที่ลาวแตกน้ำท่วมบ้านเรือน คนไทยจากทั่วประเทศต่างก็ร่วมใจกันบริจาค และนำสิ่งของ เข้าช่วยเหลือโดยไม่รีรอ มูลนิธิฉือจี้ก็ได้ใช้หลักการนี้ในการทำงานเช่นกัน เมื่อยามที่เกิดความทุกข์ยากในที่แห่งใดในโลก สมาชิกจิตอาสาชาวฉือจี้จะสามารถส่งความช่วยเหลือเข้าไปได้อย่างรวดเร็ว เพราะมีการจัดตั้งมูลนิธิฉือจี้ไว้

ทั่วโลกถึง 47 ประเทศ รวมทั้งสาขาฉี้อัจฉริยะในประเทศไทย ซึ่งก่อตั้งเมื่อปี พ.ศ. 2537 มีสมาชิกมากกว่า 4,000 คน โดยมีสาขาย่อยอยู่ที่อำเภอฝาง จังหวัดเชียงใหม่ และมีสมาชิกอีกประมาณ 10 ล้านคนกระจายอยู่ทั่วโลก และเมื่อเกิดภัยพิบัติที่ใดวัน ความช่วยเหลือจากทั่วโลกก็หลั่งไหลเข้าสู่ได้วันโดยมิต้องร้องขอ นี่คือการเมตตา กรุณาที่มนุษยชาติมีต่อกันอันจะก่อให้เกิดความผาสุกแก่สังคม

มิสเตอร์ทำหน้าที่ให้ข้อมูลของมูลนิธิฉี้อัจฉริยะแก่คณะผู้ศึกษาดูงาน

อาสาสมัครมิสเตอร์อยู่เป็นตัวแทนของชาวฉี้อัจฉริยะในการรับประทานอาหารแบบบุฟเฟต์ (Buffet) โดยเลือกรับประทานเพียงข้าวสวยกับอาหารอีก 2-3 อย่าง รับประทานแต่เพียงอิ่มท้อง ขณะที่การรับประทานอาหารแบบบุฟเฟต์ของคนไทยหลาย ๆ คน นิยมตักอาหารที่ชื่นชอบมามาก ๆ จนแทบรับประทานไม่หมด หลังมีอาหารเกิดแต่ความอึดอัดไม่สุขสบาย เรามักรับประทานอาหารเพื่อให้เกินมูลค่าเงินที่จ่ายไปแต่ขาดความเมตตา กรุณาต่อเจ้าของร้าน พนักงาน เพื่อนมนุษย์ และสรรพสัตว์ต่าง ๆ ที่ถูกปรุงมาเป็นอาหาร นี่คือการตัวอย่างหนึ่งของความเมตตา กรุณา และลงมือปฏิบัติ

ท่านธรรมาจารย์เจิ้งเอี้ยนได้กำหนดปณิธานในการทำงาน ๔ ด้าน ก็คือ ด้านสังคมสงเคราะห์ ด้านการแพทย์ ด้านการศึกษา และด้านวัฒนธรรมมนุษยธรรม โดยได้แตกขยายออกไปสู่ภารกิจต่างๆ เป็น ๘ ภารกิจ ดังนี้

1. ภารกิจด้านการกุศล (Charity) ได้แก่ การดูแลผู้ยากไร้ในระยะยาว ให้การช่วยเหลือฉุกเฉินและออกเยี่ยมเยียนผู้ยากไร้ถึงที่บ้านแม่สับสนุนการช่วยเหลือ
2. ภารกิจด้านการรักษาพยาบาล (Medical) ด้วยเพราะตระหนักถึงความจริงที่ว่าความเจ็บและความจนเป็นของ คู่กัน จึงถือกำเนิดโรงพยาบาลฉี้อัจฉริยะ คลินิกเคลื่อนที่ เครือข่ายงานด้านการแพทย์ และหน่วยแพทย์อาสาเพื่อให้ บริการผู้ยากไร้แม้อยู่ในพื้นที่ห่างไกลความเจริญ
3. ภารกิจด้านการศึกษา (Education) เริ่มต้นด้วยโรงเรียนแพทย์ฝึกหัดและบุคลากรสนับสนุนทางการแพทย์ที่เน้นทั้งคุณธรรมและความรู้ความสามารถขยายต่อไปจนครบวงจรสู่ทุกระดับชั้น ตั้งแต่ระดับอนุบาลจนถึงระดับมหาวิทยาลัยโดยเน้นการปลูกจิตสำนึกแห่งความรักและความเคารพต่อสรรพชีวิต

4. การกิจด้านมนุษยธรรม (Humanitarian) การผลิตสื่อทางด้านต่างๆ เพื่อเผยแพร่ภารกิจ และหลักคำสอนของ ฉือจี้ เป็นสื่อกลางระหว่างสมาชิกทั่วโลก ปัจจุบันฉือจี้มีสถานีโทรทัศน์ต้าอ้าย (Da-Ai TV) และสถานีวิทยุออนไลน์ ผลิตรายการส่งเสริมคุณธรรมเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตตลอด 24 ชั่วโมง

5. การกิจด้านการบรรเทาทุกข์ระหว่างประเทศ (International Relief) ซึ่งขยายมาจากภารกิจการกุศล ให้ความช่วยเหลือเร่งด่วนแก่ผู้ประสบภัยธรรมชาติ ช่วยทุกประเทศโดยไม่จำกัดว่าจะต้องมีสำนักสาขาของฉือจี้ในประเทศนั้นหรือไม่ก็ตาม

6. การกิจด้านการบริจาคไขกระดูก (Bone Marrow Registry) ขยายมาจากภารกิจการรักษาพยาบาล เป็นศูนย์ข้อมูลและการรับบริจาคไขกระดูก เพื่อช่วยเหลือผู้ป่วยที่มีปัญหาเกี่ยวกับความผิดปกติของเซลล์ต้นกำเนิดเม็ดเลือดที่ทำหน้าที่ผลิตเม็ดเลือดแดง เม็ดเลือดขาว และเกล็ดเลือดซึ่งอยู่ในไขกระดูก เป็นศูนย์ที่มีขนาดใหญ่ที่สุดในเอเชีย และใหญ่เป็นอันดับสามของโลกรองจากอเมริกาและยุโรป

7. การกิจด้านการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม (Environment Protection) ขยายมาจากภารกิจการศึกษาศึกษาเพื่อกระตุ้นจิตสำนึกของผู้คนในสังคมทุนนิยม ให้อยู่อย่างการใช้งานสิ่งของให้นานที่สุดหรือจนหมดอายุ และการเปลี่ยนขยะ (วัสดุรีไซเคิล) ให้เป็นทอง (ร่อนทองจากกองขยะ) และการเลือกใช้วัสดุหรือผลิตภัณฑ์ที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

8. การกิจด้านอาสาสมัครชุมชน (Community Volunteers) ขยายมาจากภารกิจด้านมนุษยธรรม ที่กระจายศูนย์กลางการปฏิบัติภารกิจเป็นศูนย์ย่อยๆ ตามความพร้อม ของชุมชน ให้สมาชิกฉือจี้ที่อยู่ในเขตของชุมชนนั้นดูแล ผู้ประสบทุกข์ในเขตของตน ทำให้มีความเข้าใจปัญหาและสถานการณ์ได้ดี อีกทั้งยังเป็น

อาคารด้านหน้าโรงพยาบาลฉือจี้ไทเป

โรงพยาบาลฉือจี้ไทเป

โรงพยาบาลฉือจี้ไทเป เปิดทำการในปี พ.ศ. 2548 เป็นหนึ่งใน 6 แห่งของโรงพยาบาลที่สร้างโดยมูลนิธิฉือจี้ โดยสถานที่ตั้งโรงพยาบาลนั้นเป็นย่านที่มีราคาแพงมากซึ่งทางมูลนิธิต้องเจรจาขอซื้อจากเจ้าของถึง 17 ราย ด้วยงบประมาณกว่าสามพันล้านนั้นล้วนมาจากความเมตตาทั้งสิ้น ตัวโรงพยาบาลเป็นตึกขนาดใหญ่ราวแปดชั้น สองอาคาร ตั้งเป็นรูปตัวแอล (L) ผู้ป่วยสามารถเดินทางมา และลงทะเบียนเข้าตรวจได้ด้วยตนเอง ผ่านระบบคอมพิวเตอร์ ที่ตั้งไว้บริการจำนวนมาก โดยมีบรรดาจิตอาสาทำให้บริการในงานต่าง ๆ ไม่ต่ำกว่าวันละ 200 คน

โดยไม่ได้รับค่าตอบแทนแม้แต่เครื่องแต่งกายหรืออาหารกลางวัน และจิตอาสาทั้งหมดยังขึ้นลงอาคารด้วยบันได
ไม่ใช้ลิฟต์โดยสาร เพื่อลดภาระค่าใช้จ่ายของโรงพยาบาล

น้ำดื่มซึ่งตั้งบริการตามจุดต่าง ๆ ทั่วโรงพยาบาล ให้บริการด้วยแก้วกระดาษ ซึ่งมีให้เลือกทั้งน้ำอุ่น และ
น้ำเย็น และภาชนะรองรับขยะ ก็จะแยกออกเป็นกระดาษ พลาสติก ขยะเปียก ขยะอันตราย ก่อนการทิ้งขยะทุก
ครั้งต้องอ่านป้ายให้ดูก่อน อย่างไรก็ตามที่ประเทศไทยก็มีความพยายามจะแยกขยะ แต่ยังไม่มีความเข้าใจในวิธีการ
แยกขยะแตกต่างกัน จึงทำให้มาตรการแยกขยะของประเทศไทยยังได้ผลไม่ดีที่ควร เกิดปัญหาขยะล้นเมืองอยู่
บ่อยครั้ง มูลนิธิฉือจี้มีความสามารถนำขยะแปรสภาพกลับมาเป็นสินค้าที่มีคุณภาพอีกครั้งโดยเฉพาะขยะประเภท
พลาสติกได้กลายเป็นสินค้าจากพลาสติก รีไซเคิล (Recycle) เช่น แก้วน้ำ ผ้าห่ม เสื้อ กางเกง กระเป๋า รองเท้า
ซึ่งทำทอด้วยเส้นใยพลาสติกไมโครไฟเบอร์ มูลนิธิฉือจี้สามารถนำพลาสติกรีไซเคิลมาแปลงเป็นสินค้าที่มีคุณภาพ
และเป็นที่ต้องการในท้องตลาดได้เพราะมีโรงงานแยกขยะกระจายอยู่ตามจุดต่าง ๆ ทั่วเมือง เครื่องจักรอัจฉริยะที่
สามารถแยกขวดเย็บกระดาษจากถุงพลาสติกที่ละใบรวมเป็นเซ่ง ๆ เครื่องจักรที่สามารถจัดเรียงกระดาษอย่าง
เป็นระเบียบซ้อนทับกันหลายชั้น นั่นคือมือของอาสาสมัครซึ่งมาทำงานเหล่านี้ด้วยหัวใจที่มีความเมตตาต่อโลกใบ
นี้ การทำงานของอาสาสมัครเป็นขั้นตอนหนึ่งของการฝึกจิต ฝึกสมาธิ และโนมจิต ให้เกิดเมตตากรุณา ผ่านการ
ปฏิบัติที่เป็นประโยชน์อย่างจริง ตามวิถีธรรมของพุทธนิยามหายานที่พร้อมจะนำพาสรรพสัตว์ให้รอดพ้นจาก
วิญญูสงสาร

การได้อยู่ท่ามกลางบรรยากาศที่ผ่อนคลายจะช่วยให้จิตใจ และร่างกายได้ผ่อนคลายลง อันจะนำมาซึ่ง
สุขภาพจิตและการที่แข็งแรง อาสาสมัครที่เข้ามาแสดงดนตรีในยามบ่ายในบรรยากาศคล้ายห้องโถงดนตรี
(Music Hall) :ซึ่งตั้งอยู่ใกล้กับแผนกผู้ป่วยนอก มีนักดนตรี นักร้อง และนักเต้นรำ เชิญชวนให้ญาติ และผู้ป่วย
ได้รับฟัง ร้องเพลงและเต้นรำขณะรอการตรวจรักษา ขณะที่โรงพยาบาลของรัฐในประเทศไทยหลายแห่งกลับ
แออัดไปด้วยผู้คน ทั้งญาติ ผู้ป่วย แมค้ำ และ ฯลฯ ผู้รับบริการและผู้ให้บริการต่างมีสีหน้าเคร่งเครียดจับจ้องกับ
เวลาที่ผ่านไป หลายแห่งพยายามจัดให้มีบรรยากาศที่ผ่อนคลาย แต่ผู้ได้รับความเจ็บป่วยมิได้มีจุดประสงค์มารับ
ฟังดนตรี เจ้าหน้าที่มีไว้ให้บริการในการรักษาพยาบาลมิได้มีไว้เพื่อการแสดงดนตรี กิจกรรมเหล่านี้สุดท้ายจึงมัก
ต้องยกเลิกไป

ลิฟต์โดยสารในโรงพยาบาลมีไว้เพื่อรองรับผู้ที่ไม่มีความพร้อมตามสภาพร่างกายในการขึ้นลงบันได การ
ขึ้นลงอาคารของเจ้าหน้าที่โรงพยาบาลจึงเลือกใช้บันไดแทนแม้อาคารมีหลายชั้นแต่แขกผู้มาเยือนโรงพยาบาลฉือ
จี้ ก็ไม่ได้รับอนุญาตให้ใช้ลิฟต์โดยสาร การขึ้นลงลิฟต์โดยสารทำให้ชีวิตของเราสั้นลงเพราะขณะอยู่ในลิฟต์นั้น
ทั้งคับแคบ อึดอัด และไม่ผ่อนคลาย ขณะที่การขึ้นลงบันไดนั้นร่างกายได้ขยับไปมา จิตจดจ่ออยู่กับขั้นบันได จึง
เกิดสมาธิ เช่นเดียวกันมารยาทในการขึ้นลงบันไดนั้นต้องไม่หยอกล้อพูดคุยกัน แม้ว่าโรงพยาบาลฉือจี้จะเป็น
โรงพยาบาลเอกชนที่เกิดจากมูลนิธิการกุศล แต่ก็มีวัฒนธรรมทันสมัยทางด้านเทคโนโลยี การให้ความรู้ด้านต่าง ๆ แก่
ผู้ป่วย ผ่าน QR Code ทำให้ไม่ต้องแจกแผ่นพับ ใช้เครื่องโทรศัพท์แบบสมาร์ทโฟนสแกนแล้วดูคลิปกันได้เลย ใน
การการจ่ายเงินค่ารักษาพยาบาลผู้ป่วยหรือญาติสามารถชำระด้วยตนเองผ่านตู้อิเล็กทรอนิกส์ ตามรหัสผู้ป่วยซึ่ง
จะได้รับเมื่อยื่นบัตรผ่านเครื่องลงทะเบียนเข้าตรวจรักษา

มนทัศน์เรื่องบรรยากาศในโรงพยาบาลว่าควรมีลักษณะคล้ายบ้านหรือสถานที่พักผ่อน โรงพยาบาลฉือจี้
จึงมีการจัดบรรยากาศโอโซน สะอาด และสวยงาม มีภาพวาดที่ทรงคุณค่างดงาม สวนต้นไม้ ผ่านการดูแลจาก
อาสาสมัครวันละหลายร้อยคน ที่ไม่ต้องจ่ายเงินเดือน ไม่ต้องเลี้ยงข้าว กลายเป็นโรงพยาบาลที่มีต้นทุนด้าน
บุคลากรต่ำ ขึ้นบนสุดของโรงพยาบาลเป็นการดูแลผู้ป่วยระยะสุดท้ายแบบประคับประคอง (Palliative Care)
ผู้ป่วยที่จะมาใช้บริการ ต้องได้รับความยินยอมจากญาติเรียบร้อยแล้ว มีการจัดสำหรับเป็นห้องในวาระสุดท้าย
ด้วยความสงบ ลักษณะห้องที่คล้าย ๆ ห้องพระ ใช้การดูแลผู้ป่วยด้วยหัวใจความเป็นมนุษย์คือการดูแลผู้ป่วย
เพื่อให้ลดความกังวลใจ ลดความทุกข์ เพราะสิ่งที่จะถามผู้ป่วยคือ “ยังไม่ได้ทำอะไร?” แล้วจัดกิจกรรมให้ผู้ป่วย

ได้ทำ เช่น ผู้ป่วยรายหนึ่งต้องการพาคุณแม่ไปเที่ยวทะเล และทางโรงพยาบาลก็ได้จัดให้เขาได้พาแม่ไปทะเล แม้ภาพจะดูเหมือนคุณแม่พาผู้ป่วยไปเที่ยวทะเลมากกว่า แต่ก็ดูน่าประทับใจ จนกระทั่งผู้ป่วยจากไปด้วยความสงบ

สถานีโทรทัศน์ต้าอ้าย (Dai Ai)

สื่อสารมวลชนสามารถสร้างการเปลี่ยนแปลงให้เกิดขึ้นได้อย่างรวดเร็วและเป็นวงกว้าง ท่านธรรมาจารย์เจิ้งเอี้ยน ต้องการทำภารกิจด้านมนุษยธรรม (Humanitarian) เผยแพร่ภารกิจและหลักคำสอนของฉือจี้ ให้เป็นวงกว้างของไปผู้คนที่ห่างไกลซึ่งอาสาสมัครเข้าไปไม่ถึง จึงมีความคิดในการจัดตั้งสถานีวิทยุโทรทัศน์ขึ้น โดยจะเป็นสื่อสารมวลชนที่ไม่มุ่งหากำไร แต่จะส่งเสริมด้านคุณธรรม จริยธรรม รายการโทรทัศน์ของต้าอ้าย มีทั้งละครที่แทรกเรื่องคุณธรรมจริยธรรม รายการเพลง และรายการบันเทิงอื่น ๆ มิใช่รายการเทศน์สอนธรรม แต่เพียงอย่างเดียว ในการเข้าสู่อาคารสถานีโทรทัศน์ ต้าอ้าย จะต้องถอดรองเท้าออกและเดินอย่างแผ่วเบา เนื่องจากสถานีโทรทัศน์ไม่มีพนักงานทำความสะอาด มีเพียงอาสาสมัครที่เข้ามาทำงาน การถอดรองเท้าเดินจะทำให้อาคารสะอาดไม่ต้องทำความสะอาดมาก ในเรื่องนี้ยกตัวอย่างท่านธรรมาจารย์เจิ้งเอี้ยน ซึ่งท่านจะไม่สวมรองเท้าเดินในอาคาร แต่จะสวมถุงเท้าเดินอย่างแผ่วเบา การสวมถุงเท้าเดินในอาคารแบบแผ่วเบาทำให้ประหยัดถุงเท้า ถุงเท้าแต่ละคู่ของท่านธรรมาจารย์เจิ้งเอี้ยนจึงใช้ได้หลายปี การเดินแบบแผ่วเบาจึงเป็นคุณธรรมด้านความเมตตา กรุณาต่อสรรพสัตว์ข้อหนึ่ง

โทรทัศน์ของต้าอ้าย มีโรงถ่ายขนาดใหญ่ การจัดทำรายการโทรทัศน์นั้นมีต้นทุนสูงมากเพราะต้องใช้ความคิด และมีขั้นตอนมาก แม้ภาพที่เราเห็นในโทรทัศน์เพียง 1 นาที แต่ทีมงานต้องใช้เวลาเตรียมการเป็นเดือน เพื่อให้ได้สิ่งที่ดีที่สุดสำหรับผู้ชม รายการโทรทัศน์ ไม่มีโฆษณา เผยแพร่รายการความดี เช่น ละครสะท้อนคิด ข่าวสารสารคดี ที่สร้างสรรค์ สังคม นอกจากสถานีโทรทัศน์แล้ว ภายในยังมีสถานีวิทยุระบบดิจิทัลอีกหลายสถานี มีศิลปินของสถานี ในสถานีโทรทัศน์ของต้าอ้ายมีห้องบรรยายสรุป ซึ่งสร้างไว้ได้กลมกลืนแทบจะสังเกตไม่เห็นด้วยการตกแต่งทางสถาปัตยกรรมที่วิจิตรบรรจง

คณะผู้ศึกษาดูงานทำความเข้าใจกับบทบาทผู้ประกาศของสถานีโทรทัศน์ต้าอ้ายโดยการทดลองปฏิบัติ

บทสรุป

มูลนิธิฉือจี้หรืออาจแปลเป็นไทยว่ามูลนิธิเมตตาสงเคราะห์ ยึดมั่นในคำสอนของพุทธศาสนาด้านเมตตา กรุณา และได้เพิ่มเติมการปฏิบัติจริงลงไป ได้ใช้ความพากเพียรในการกระทำสิ่งที่ดูเหมือนจะเป็นไปไม่ได้ให้เป็นไปได้ สามารถให้การสงเคราะห์ทั้งด้านการกุศล การรักษาพยาบาล การศึกษา การเผยแผ่มนุษยธรรม การบรรเทาทุกข์ระหว่างประเทศ การบริจาคไขกระดูก การอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม และอาสาสมัครชุมชน จนเป็นที่ยอมรับไปทั่วโลก ด้วยปณิธานของท่านธรรมาจารย์เจิ้งเจี้ยน และศิษย์ ให้การสงเคราะห์ผู้ยากไร้ด้วยหลัก “เรามีได้ดูแลเขาด้วยความเมตตา แต่เราได้ปลูกเมล็ดพันธุ์แห่งความเมตตาลงในจิตใจของเขาด้วย” จึงทำให้เกิดอาสาสมัครเพิ่มมากขึ้นทุกวัน เพราะผู้ที่เคยได้รับการสงเคราะห์เกิดความรักความเมตตาต่อผู้อื่น และต้องการตอบแทนความรักความเมตตากรุณาที่ได้รับ จนกลายองค์กรการกุศลที่ยิ่งใหญ่ในปัจจุบัน....ฉือจี้

รายการอ้างอิง

- Biography Thammacharn Zhengyan. Tzu Chi School, Chiang Mai. Retrieved 25 November 2018, form <http://tzuchi.ac.th/th/> (in Thai)
- Buddhist Foundation Tzu Chi. Tzu Chi. Retrieved 25 November 2018, form <https://www.tzuchithailand.org/> (in Thai)
- GEN Conference 2014. King Mongkut's University of Technology Thonburi. Retrieved 25 November 2018, form <http://gened.kmutt.ac.th/genednetwork/genconference2014.php> (in Thai)
- MGR Online. (2008). "Buddhist Tzu Chi" Volunteer Spiritual Movement Recover the World. Retrieved 25 November 2018, form <https://mgronline.com/qol/detail/9510000134337> (in Thai)
- Putwatana P. (2009). Souvenirs from the study visit at the Buddhist Tzu Chi Foundation Taiwan. Ramathibodi Nursing Journal, 15(1), (141-148). Retrieved form https://med.mahidol.ac.th/nursing/jns/DocumentLink/2552/issue_01/12.pdf (in Thai)
- Taiwan. Wikipedia. Retrieved 25 November 2018, form <https://th.wikipedia.org/wiki/taiwan> (in Thai)